תיק א 1518/04
קבוע לקדם משפט 12.9.04
בפני כב' השופטת מיכל נד"ב

בבית משפט השלום
בפתח-תקוה

המבקש - התובע

שבתאי עזריאל, ת.ז. 007904485
מרח' קרן היסוד 11/16
גבעת שמואל 54051
טל. 03-5328272, 057-7742888, פקס 03-5324295

נגד

המשיבה 1 **כב' השופטת מיכל נד"ב**

המשיבה 2 - הנתבעת

גב' עדנה ארבל
ע"י ב"כ מפרקליטות ת"א (אזרחי)
הנרייטה סולד 1, תל-אביב 64924
טל. 03-6970222 פקס 03-6918541

בקשה לפסלות כב' השופטת

1. כבודך מתבקשת בזאת לבחון אם בישיבתך בדין במשפט זה אין נסיבות שיש בהן כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט, כעולה מסעיף 77א. (א) לחוק בתי המשפט כדלקמן:

77א. (א) שופט לא ישב בדין אם מצא, מיזמתו או לבקשת בעל דין, כי קיימות נסיבות שיש בהן כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט.

(א1) בלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (א), שופט לא ישב בדין בידעו שמתקיים אחד מאלה:

(1) ...

(2) יש לשופט ענין כספי ממשי או ענין אישי ממשי בהליך או בתוצאותיו, בצד להליך, בבא כוחו או בעד מרכזי, או שלבן משפחה מדרגה ראשונה של השופט יש ענין כספי ממשי או ענין אישי ממשי בהליך או בתוצאותיו, בצד להליך או בבא כוחו;

(3) בטרם התמנה לשופט היה השופט מעורב באותו ענין הנדון בהליך שלפניו כבא כוח, כבורר, כמגשר, כעד, כיועץ מקצועי, כמומחה, או בדרך דומה אחרת.

מבוא - "שופטים ללא אתיקה"

(להלן מאמר פרי עטי, פורסם ביום 29.3.04 באתר החדשות NFC באינטרנט והופץ כ"מאמר נבחר" למאות רבות של בעלי תפקידים בכירים על ידי עמותת אומ"ץ - אזרחים למען צדק משפטי וחברתי בראשות אריה אבנרי)

ביום 9.3.04 עבר בקריאה שלישית "חוק נושאי משרה שיפוטית (מניעה מלשבת בדין) (תיקוני חקיקה), התשס"ד-2004". לכאורה עוד חוק מתוך אינספור חוקים שהכנסת מחוקקת ושלא-לכאורה, חוק שיש בו אינספור משמעויות מביכות למערכת המשפט. אתייחס תחילה לחלק הלכאורי, דהיינו מה אומר החוק ואעבור לחלק הלא-לכאורי, דהיינו מהן הסיבות המביכות שבעטיין פעלה הכנסת לחוקקו.

מה אומר החוק

יוזמי החוק היו חה"כ משה גפני, נסים זאב, דוד טל, אליעזר כהן ואמנון כהן. הללו סברו שיש לקבוע בחוק, ששופט או דיין יהיו מנועים מלשבת בדין, כאשר יש להם קירבה משפחתית או חברתית לאחד הצדדים או למייצגיהם, או עניין בתוצאות, או מעורבות בעניין המתנהל. לכאורה חוק הגיוני לכל דבר. החוק במתכונתו הסופית שזכה גם לתמיכת משרד המשפטים, תיקן את חוק בתי המשפט ולפיו לא רק אחד הצדדים יוכל לבקש פסלות שופט, אלא תהיה זו גם מחובתו של השופט, אם וכאשר:

(1) צד להליך, בא כוחו או עד מרכזי, הוא בן משפחה של השופט או שקיימת ביניהם קרבה ממשית אחרת;

(2) יש לשופט ענין כספי ממשי או ענין אישי ממשי בהליך או בתוצאותיו, בצד להליך, בבא כוחו או בעד מרכזי, או שלבן משפחה מדרגה ראשונה של השופט יש ענין כספי ממשי או ענין אישי ממשי בהליך או בתוצאותיו, בצד להליך או בבא כוחו;

(3) בטרם התמנה לשופט היה השופט מעורב באותו ענין הנדון בהליך שלפניו כבא כוח, כבורר, כמגשר, כעד, כיועץ מקצועי, כמומחה, או בדרך דומה אחרת.

עד כאן לשון החוק, ויודגש שבנוסח "עניין אישי ממשי" בין שופט לעורך-דין, לא מדובר במפגשים הנערכים בחוגים מקצועיים למשל, אלא ב"קירבה ממשית". התיקונים הללו הוכנסו בהתאם גם לחוק הדיינים, חוק בתי הדין הדתיים הדרוזיים, חוק הקאדים וחוק השיפוט הצבאי, אך משום מה, לא הוכנסו לחוק בתי הדין המינהליים, המתייחס לוועדות הערר, ששם ניגודי העניינים הם מן המפורסמות (כיו"ר עמותת נמר - נפגעי מס רכוש, הצלחתי לאלץ את המדינה באמצעות סידרת בג"צים לקבוע קריטריונים לועדות ערר למס רכוש, ובעקבות כך התפטרו ו/או פוטרו עשרות חברי ועדות ערר).

יצויין שהדיונים בוועדת החוקה לגבי השינויים לא התנהלו על מי מנוחות. הועלו למשל חששות שבעלי דין מתוחכמים שיש להם עניין לפסול שופט עלולים לשכור את שירותיו של מייצג שיש לו "קירבה ממשית" אל אותו השופט, שייאלץ לפסול עצמו. כדי למנוע מצבים אלה, תוקן באופן משלים גם חוק לשכת עורכי הדין ולפיו נקבע כדלקמן:

53ב (א) התבקש עורך דין לקבל על עצמו לייצג צד בהליך בבית משפט, ויש לו יסוד להניח כי קבלת הייצוג תביא לכך שהשופט שנקבע לדון באותו הליך לא ישב בדין בשל התקיימות עילה מעילות הפסלות המפורטות להלן, לא יקבל על עצמו את הייצוג אלא אם כן ההליך הוא הליך קשור להליך קודם שבו ייצג עורך הדין את אותו צד או שבית המשפט התיר את הייצוג לפי בקשה שהגיש עורך הדין:

(1) השופט שנקבע לדון בהליך הוא בן משפחה של עורך הדין או שקיימת ביניהם קרבה ממשית אחרת;

(2) לשופט הדן בהליך או לבן משפחה מדרגה ראשונה של השופט יש ענין כספי ממשי או ענין אישי ממשי בעורך הדין.

עד כאן אין זה אלא כרוניקה יבשה וכמעט חסרת פרשנות.

<u>ולמשמעויות המביכות</u>

אין כל ספק, שחוק זה הוא מביך מאד בלשון המעטה, אם לא שיעור מאלף לציבור השופטים בישראל בהלכות אתיקה ומוסר מקצועי. אנא הגענו? האם צריך להכתיב לשופט באמצעות חוק שעליו לפסול עצמו כאשר הוא מקורב לאחד מבעלי הדין או למייצגו? האם שופטינו המכובדים (ודעתי היא שחלקם אכן מכובדים), אותם אלה המלינים על המשוב, הם חסרי אינטגריטי משלהם או כללי אתיקה משלהם? האם אי אפשר לסמוך על שיקול דעתם שהם יודעים בעצמם כיצד נכון לפעול כדי להימנע מניגודי עניינים? אחרי הכל, חוק מייצרים כשמסתבר שיש להסדיר כללי משחק ואין לסמוך בעניין זה על הנוגעים בדבר. בעניין זה, אספר שבשנות החמישים והשישים, היו באוטובוסים שלטים "לא לעשן ולא לירוק". את ה"לא לעשן" הבנתי, אך לא את ה"לא לירוק". הנחתי איפה שכך היה פעם המנהג וכדי שיהיה ברור כיצד נוהגים במקום ציבורי, הונהג איסור מפורש בכתב, שיידעו. אם אגיע למדינה ובה יהיה כתוב "אסור להשליך בקבוקים מהמרפסת", יהיו לי מסקנות כלפי התחביבים הלאומיים באותה מדינה. אם יציגו בפני טופס קבלת מועמד לעבודה בחברה מסויימת ויהיה כתוב בו "חובה להשתמש בדיאודורנט" יהיו לי מסקנות כלפי העובדים בחברה. ועתה, יש חוק לשופטים, מתי הם מנועים מלשבת בדין. אז איזה מסקנות אפשר וצריך להסיק מכך?

בדברי ההסבר לתיקון לחוק מוזכר המניע. מדובר בבג"ץ 1622/00 יואב יצחק נגד הנשיא ברק ואחרים, בעניין דרישתו של העיתונאי לפסול את השופט תיאודור אור במשפטו של הורוביץ בעניין פרומדיקו בע"מ. תחילת הפרשה בכך שכמייצגו של הורוביץ, מנכ"ל טבע, התמנה עו"ד פיני רובין שהינו חברו הקרוב של השופט אור. יצחק פנה אל השופט וביקשו לפסול את עצמו. לאחר שלושה מכתבים, השיב השופט אור בסירוב, בנימוק שכללי האתיקה השיפוטית שאותם ציטט יצחק, כפי שקבע הנשיא בדימוס מאיר שמגר בשנת 93', אינם כללים מחייבים.

לנוכח תשובת הסירוב, עתר יצחק לבג"ץ. העתירה נדחתה על ידי השופטים מצא, דורנר וקדמי הן משום שלפי החוק רק בעל דין רשאי לבקש פסלות שופט והן משום אותם נימוקים שבהם נקב השופט אור, דהיינו שכללי האתיקה לא עוגנו בחקיקה והם נותרו כ"חומר מנחה ומדריך". כתוצאה מפסק דין זה ומה שבא אחריו, אפשר לומר על השופטים, ניצחו בקרב והפסידו את המלחמה. יואב יצחק מצידו, אמנם הפסיד באותה עתירה, אך זכה בהישג הגדול של תיקון לחוק שבוצע באמצעות נחישותו ותעוזתו.

מסביב לאותו פסק דין, התחוללו סערות של ממש, אך התוצאה המשמעותית ביותר היתה בהצעת התיקון לחוק. דהיינו, בא הציבור ואמר למחוקק, שאם לשופטים אין כללים מחייבים לגבי השימוש בדיאודורנט, אז יש לחייב אותם באמצעות החוק, ואילו אנוכי הייתי שופט, הייתי שולח מחאה חריפה אל נשיא בית המשפט העליון על האופן שבו הוא נהג בעניין.

כך או אחרת מן הראוי להזכיר את דבריו של השופט (כתארו אז) אהרון ברק בבג"צ 202/90, י.ב.מ. נ' משרד המשפטים: **"ישאל השואל: היכן יוצב הגבול, ומתי תפסק אותה 'שרשרת' של ניגוד עניינים? תשובתי לכך היא פשוטה: השרשרת תקטע באותה חוליה, שממנה ואילך שוב לא יעלה החשש האובייקטיבי לניגוד עניינים. המבחן אינו סבתי עובדתי, אלא נורמטיבי. הכללים בדבר איסור על ניגוד עניינים משקפים השקפה חברתית - אתית באשר להתנהגות הראויה של אדם הפועל למען זולתו. הם נגזרים, בכל הנוגע לעובדי ציבור מרצונה של החברה לשמור על אמון הציבור ברשויות השילטון."**

ואם זה לא הספיק, אז מספר ימים לאחר מכן עבר ביוזמת ח"כ רוני בר-און חוק מביך נוסף הקובע כי חבר בוועדה בוחרת "יצביע על פי שיקול דעתו, ולא יהיה מחויב להחלטות הגוף שמטעמו הוא חבר בוועדה". היה זה בתגובה להחלטת שופטי בית המשפט העליון להצביע כאיש אחד על מועמדים מוסכמים בוועדה לבחירת שופטים. גם כאן המסקנות הן ברורות ביותר לגבי אימון הציבור באתיקה של אותם חברי וועדה. עוד יסופר כי מספר ימים לאחר מכן, השופט טירקל פעל כמתבקש מהחוק והצביע בניגוד לדעת הנשיא ברק וכתוצאה מכך העיתונות מלאה בחששות, כיצד תיראה התגובה.

האם השופטים יפנימו את הלקחים משני החוקים הללו, מהמשוב ומעוד הרבה מאד סימנים בשטח? בעניין זה, מן הראוי להביא ציטוט נוסף מאת השופט (כתארו אז) אהרון ברק, בבג"צ 732/84, ח"כ יאיר צבן נ' השר לענייני דתות: **"אמון הציבור ברשות השופטת הוא הנכס היקר ביותר שיש לה לרשות זו. זהו גם אחד מנכסיה היקרים ביותר של האומה. ידועה אמרתו של דה-בלזק, כי חוסר אמון בשפיטה הוא תחילת סופה של החברה."**

<u>רקע</u>

2. התביעה הוגשה בהיותה של הנתבעת פרקליטת מדינה.

3. בינתיים, הנתבעת התמנתה לשופטת בבית משפט עליון.

4. לפיכך, הנסיבות השתנו באופן היוצר לדעתי מניעות מישיבתה של כבודך בדין, כמתואר בהמשך.

<u>מהות הבקשה</u>

5. עיינתי בקורות החיים של כבודך ומצאתי שתי עילות, המביאות אותי לבקש ממך לבחון את יכולתך לשבת בדין מבלי שייווצר החשש למשוא פנים בניהול המשפט, כדלקמן:

5.1. מעמדך כשופטת שלום לעומת מעמדה של הנתבעת כשופטת של בית משפט עליון.

5.2. התמחותך בעבר במחלקת הבג"צים בפרקליטות, שעיקר התביעה הינו כנגד התנהלותה של מחלקה זו.

<u>עילה א' - מעמדה של הנתבעת</u>

6. לפי קורות החיים של כבודך המצוי באתר בית המשפט, נראה כי גילך, שאינו מצויין מפורשות, מאפשר לך לכהן כשופטת במשך מעל 20 השנים הבאות.

7. יש לצפות שכבודך תשאף להתקדם מבחינה מקצועית.

8. אין כל ספק שמבנה הוועדה לבחירת שופטים, מעניק השפעה מרובה לשופטי בית המשפט העליון לגבי הקידום המקצועי של שופטים בערכאות נמוכות יותר ולהלן דוגמא:

9. כמתואר בנספח 42 המצורף לתגובתי לכתב ההגנה, העיתונאית נעמי לוויצקי פרסמה בספרה "כבודו" כי השופטת איילה פרוקצ'יה זוכה מהשופט חשין ליחס מתנכר. כשהיתה שופטת בבית המשפט המחוזי בירושלים, הרשיעה פרוקצ'יה את יו"ר מועצת המנהלים של חברת טבע, אלי הורוביץ, בעבירות מס. הורוביץ ערער לבית המשפט העליון וזוכה. חשין, גיסו של הורוביץ, ככל הנראה לא סלח. הוא גם התנגד נמרצות למינויה של פרוקצ'יה לבית המשפט העליון. בספרה 'כבודו', מספרת לוויצקי לספר גם על הצקות של חשין לעמיתו השופט יעקב טירקל.

השופטת פרוקצ'יה - כך מפי הפרסומים השונים - זכתה ל"הגנה" מהשופט ברק (שאגב, בתו, תמר, התמחתה אצל פרוקצ'יה).

לנוכח התככים במערכת המשפט שנחשפים בפנינו חדשות לבקרים, שאלתי אל כבודך היא, מי יצא להגנתך אם בהיותך שופטת של בית משפט שלום תסתבכי עם שופטת מסוגה של הנתבעת והיא תסמן אותך כמטרה?

10. יצויין באופן ברור, כי כנגד הנתבעת הועלו טענות חמורות וביניהן חתירה תחת הממונה שלה, היועץ המשפטי לממשלה אליקים רובינשטיין, מילכודו של היועמ"ש מזוז עוד בטרם נכנס לתפקידו, סירוב לחקור את בעלה של חברתה הטובה בייניש, הצגת קורות חיים כוזבים, קבלת פיצויים שלא כדין, פנייה לשרה לבנת כדי לסדר משרה לבעלה, "סימון מטרות" ופתיחת חקירות סרק כנגד אנשי ציבור, ניהול מערכת ציטוטים בניגוד לחוק ולהוראות שניתנו, התמנות לבית משפט עליון באמצעות דילים ועוד כהנה וכהנה, שורה ארוכה של מעשים... וכל שומר נפשו ירחק ממנה ת"ק פרסה, פן תסמן אותו כמטרה.

11. סבורני שיש במוניטין של הנתבעת איום גדול ביותר על כל מי שיפעל בניגוד לרצונה ומטרותיה וזוהי בעלת הדין שאותה עלייך לשפוט כנתבעת, והיא שתשפיע כך או אחרת על קידומך העתידי.

12. כל הסיפורים הללו, לא הופרכו על ידי הנתבעת והציבור מאמין בנכונותם ואף פנה בקריאות מרובות למנוע את בחירתה כשופטת לבי"מ עליון בטרם יתבררו טענות אלה עד תום.

13. אציין מפורשות כי להתנהגותה ושיקוליה של רחל כלפי לאה, אין כל קשר לשאלה, אם הסיפורים על לאה הם נכונים ומוכחים, אלא בהשפעה שיש להם על רחל. ובהשאלה, אדם שפוי ייזהר מלשחות בים שורץ כרישים, למרות שמרבית הכרישים כלל אינם תוקפים בני אדם.

14. עלי להוסיף כי בכוונתי להוכיח רובם או מקצתם של מעשים אלה המיוחסים לנתבעת, כדי לאשש מצד אחד את תביעתי, ומצד שני את הגנתי מפני האשמותיה. לצורך כך, הריני מתכוון לחקור את הנתבעת עצמה, את עוזריה וכן גם אחרים שהעידו על מעשים שבהם היא מעורבת, או ששמם הוזכר בציבור אך התלונות טוייחו (כגון מיכאל בן-יאיר, לימור לבנת, מר בייניש, ניצב מזרחי ורבים נוספים). מדובר גם בעניינים שיש להם השלכות על גופים, מוסדות ובעלי תפקידים בכירים ביותר במערכת המשפט. אין בכוונתי להיות "נחמד" כלפי איש מהם, או לנהוג כלפיהם ב"עדינות נפש" כראוי למעמדם הבכיר. כיצד כבודך, כשופטת שלום שעתידה לפניה, תהיה מסוגלת לדון בעניינים אלה ללא משוא פנים?

<u>עילה ב' - מעורבות בעניין הנדון בהליך</u>

15. הרקע להליך כולו מתייחס לטענותי לאמינות המצגים שמח' הבג"צים בפרקליטות מספקת לבג"ץ.

16. מעיון בקורות החיים של כבודך, נוכחתי לדעת כי בין השנים 1978-1979, התמחית במח' הבג"צים במשרד המשפטים.

17. שאלתי היא, כיצד תוכל כבודך להתמודד עם מימצאים וראיות שיוצגו בדיון ולפיהם כל טענותי מוצדקות, והאם לא תמצאי עצמך בעל כורחך מגוננת על העדים שאחקור ועל המעשים שאחשוף?

18. בעניין זה אבקש להעיר כדלקמן:

19. במהלך המאבק לביטול מס רכוש, הצלחתי לשכנע את כל חברי הכנסת שעיוותיו של מס רכוש הם כה גדולים עד שיש לבטלו וכך בוצעה רפורמה במיסוי נדל"ן, על אפם וחמתם של משרדי האוצר והמשפטים וגופים מקצועיים שונים במשק ובכלכלה, שהתפרנסו ממצוקותיהם של משלמי המס.

20. כמו כן הצלחתי להוכיח שמשרד האוצר מפעיל שיטות הונאה יזומות ומוציא כספים במירמה מאזרחים שמרביתם קשישים וקשי-יום באמצעות שומות פיקטיוויות ומופרזות, המנותקות מהשווי האמיתי של הקרקע.

21. כמו כן, הצלחתי להוכיח - דבר שהיה ידוע לכל - שוועדות הערר שהופעלו על ידי משרד המשפטים, פעלו על טהרת השוחד הגלוי, ובסידרת בג"צים נאלצה המדינה לבסוף לקבוע קריטריונים למינוי חברי ועדות ערר, ובעקבות פסקי הדין בבג"ץ (שתחילה סורבו לביצוע על ידי נציגי המדינה) פוטרו או התפטרו עשרות רבות של חברי ועדות ערר.

22. ובאותה נשימה, אתכבד להודיע לכבודך שבקלות רבה יותר מכל המשימות הקודמות, אוכל להוכיח שהמצגים של מח' הבג"צים נראים כמו השומות של מס רכוש, או כמו הגלגלים של הסבתא של אפריים - אם בכלל היו לה גלגלים.

23. בהנחה שדברי נכונים ואני מסוגל לבצע את המשימה, שאלתי היא כיצד כבודך תוכל להתמודד עם מימצאים אלה, ובעיקר, עם השלכותיהם הקשות? אם טענתי נכונה והמצגים פיקטיוויים, אילו מסקנות יתקבלו למשל לגבי אמינות פסקי הדין של שופטי בית המשפט העליון, שלא לומר בערכאות אחרות? אילו שאלות יתעוררו לגבי טיב השופטים המכהנים במערכת המשפט, יוצאי מח' הבג"צים בפרקליטות, ובמיוחד כאלה שעברו לשבת בכס המשפט ללא תקופת צינון כמו הנתבעת, אליקים רובינשטיין, עוזי פוגלמן ונוספים?

<u>סיכומים ומסקנות</u>

24. הואיל ומעולם לא למדתי משפטים, אפשר לומר שלכל בעל השכלה משפטית פורמלית יש יתרון עלי בהבנת החוק, אך לא כך הוא כשהמדובר בהבנת ההתנהגות האנושית של עובדים בארגון.

25. כמהנדס תעשייה וניהול (33 שנות ותק) יש לי השכלה פורמלית בסוציולוגיה, פסיכולוגיה תעשייתית ונושאים נוספים מתחומי מדעי ההתנהגות של עובדים. כמו כן, בעיסוקי השונים עסקתי שנים מרובות בעניינים הקשורים להדרכה, ייעוץ ארגוני, הנדסת אנוש, העברת סדנאות חשיבה וניתוח בעיות, טיפול בעניינים המשיקים או המטפלים במישרין במדעי ההתנהגות ועוד, וכן למדתי בקורסים מתקדמים ל"שיקול וקבלת החלטות בתנאי אי-ודאות" במסגרת לימודי תואר שני (לא סיימתי).

26. לדעתי כאיש מקצוע בתחומים אלה - ולפיכך רק איש מקצוע אחר יוכל לחלוק על דעתי - אין כל אפשרות שעובד בארגון ישמש ללא משוא פנים כמחליט, פוסק או בורר בעניינים הנוגעים למי שהינו בכיר ממנו בהיררכייה הארגונית ומשפיע על עתידו המקצועי, מעמדו וכיוצ"ב, ובמיוחד, ייאלץ להחליט בניגוד לדעתו של מי שמשמש לו אוטוריטה מקצועית.

27. באותה מידה, אין אפשרות ששופטת שלום בגילך כשלפניה עוד עתיד מקצועי ארוך שנים, ובנוסף, מי שבעברה התמחתה במח' הבג"צים בפרקליטות, תוכל לשבת בדין ללא חשש כבד למשוא פנים כאשר כאשר הדיון עוסק באמינות המצגים לבג"ץ של מח' הבג"צים והנתבעת הינה שופטת של בית משפט עליון שיש לה השפעה על קידומך המקצועי, ובמיוחד כשמדובר בפיגורה מאיימת כשל הנתבעת.

28. אני מבקש להזכיר בעניין זה את פרשת השר צחי הנגבי והמינויים הפוליטיים. מר הנגבי השעה עצמו בשבוע שעבר מתפקידו לאור החלטת היועץ המשפטי לממשלה לפתוח כנגדו בחקירה. בבסיס ההחלטה עמד השיקול שעבודת החוקרים עלולה להיפגע כאשר מדובר בחקירת השר הממונה עליהם.

29. לפי העיתונות, היועץ המשפטי לממשלה אף פנה אל ראש הממשלה ודרש זאת.

30. ואכן, אין כל ספק שאין זה מתקבל על הדעת משום בחינה, להניח שאדם יהיה מסוגל לבצע את עבודתו באופן מקצועי ומתוך נאמנות לתפקיד כאשר תוצאות החקירה עלולות להשפיע עליו עצמו - וכך הם פני הדברים גם בניהול תביעה זו.

31. במקרה של ניהול התביעה הנוכחית, המצב קיצוני וחמור שבעתיים. מר הנגבי אינו מהווה אוטוריטה מקצועית כלפי חוקריו - כפי שהנתבעת מהווה כלפייך. מר הנגבי הינו רק סמכות ניהולית - ואף זאת לתקופה מוגבלת כי שרים מטבע הדברים מכהנים תקופות קצרות יחסית.

32. הנתבעת לעומתו, כילידת 1944 הינה שופטת של בית משפט עליון למשך 10 השנים הבאות <u>לפחות</u>.

33. הנתבעת - וכאן הקיצוניות בדברים - בהיותה שופטת בבי"מ עליון, מהווה כאמור סמכות מוחלטת כלפייך מבחינה מקצועית.

34. שופט צריך להיות מוכן לכך שיהיה עליו לקבוע ללא חשש שדברי בעל דין הם שקר וכזב, איוולת, מוטעים מהקצה לקצה מבחינה משפטית, פסולים להשמעה וכיוצ"ב. האם תהיי מסוגלת להתייחס כך כלפי מי שמשמשת לך כסמכות מקצועית?

35. וכיצד תגיבי אם הנתבעת תעמוד על דוכן העדים ותטען שהיום הוא לילה והלילה הוא יום - וכך נראה כתב ההגנה שלה - האם תעזי לטעון כלפיה שהיא משמיעה דברי איוולת? מעבר לכך שאין זה אפשרי מבחינה אנושית, זה גם בלתי מכובד ומערער את כל האדנים שעליהם נשענת ההיררכייה המשפטית.

36. זאת ועוד!! כיצד תנהגי בבקשות שונות שתגיש הנתבעת - פטור מחובת ההתייצבות בדיוני קדם משפט? נסיונות שונים להציב לי מלכודות פרוצדוראליות כדי להשיג את מחיקת התביעה וכיוצ״ב?

37. אין לי כל איוושה של ספק, אף לא כרחש המשמיעה פלומת נוצה בנחיתתה על מצע רך, ששופטת של בי״מ שלום אינה מסוגלת לשפוט שופטת של בי״מ עליון ללא חשש כבד וקיצוני של משוא פנים בולט ובלתי נסבל שלא יהיה אלא קצה קרחון לכל הלבטים שיתלוו לכל אמירה, החלטה וכיוצ״ב.

38. כהערת אגב אוסיף שהמערכות הצבאיות, כמו בכל ארגון המכבד עצמו, כבר מזמן הגיעו למסקנה שזוהי משימה בלתי אפשרית ולפיכך, אין זה נהוג שאיש צבא יישפט בעניין כלשהו אצל בעל דרגה נמוכה משלו.

39. בטרם אסיים, אבקש להציג שוב את שני הציטוטים שהוצגו לעיל, כחלק מהמאמר במבוא:

א. דברי כב' השופט (כתארו אז) אהרון ברק בבג"צ 202/90, י.ב.מ. נ' משרד המשפטים:

> **"ישאל השואל: היכן יוצב הגבול, ומתי תפסק אותה 'שרשרת' של ניגוד עניינים? תשובתי לכך היא פשוטה: השרשרת תקטע באותה חוליה, שממנה ואילך שוב לא יעלה החשש האובייקטיבי לניגוד עניינים. המבחן אינו סבתי עובדתי, אלא נורמטיבי. הכללים בדבר איסור על ניגוד עניינים משקפים השקפה חברתית - אתית באשר להתנהגות הראויה של אדם הפועל למען זולתו. הם נגזרים, בכל הנוגע לעובדי ציבור מרצונה של החברה לשמור על אמון הציבור ברשויות השילטון"**

ב. כב' השופט (כתארו אז) אהרון ברק, בבג"צ 732/84, ח"כ יאיר צבן נ' השר לענייני דתות:

> **"אמון הציבור ברשות השופטת הוא הנכס היקר ביותר שיש לה לרשות זו. זהו גם אחד מנכסיה היקרים ביותר של האומה. ידועה אמרתו של דה-בלזק, כי חוסר אמון בשפיטה הוא תחילת סופה של החברה."**

40. עלי להוסיף כי מטעמים מובנים וכדי למנוע מבוכה נוספת מכב׳ הנשיא בדימ׳ מאיר שמגר, אמנע מלהביא ציטוטים מכללי האתיקה השיפוטית שכתב בשנת 1993.

41. אשר על כן, הריני מפנה את כבודך אל לשון החוק ומבקש ממך לפסול עצמך מלשבת בדין משתי העילות שלעיל ובהתחשב בכל הנימוקים שפורטו.

42. הריני להודיעך כי במקביל, הריני פונה אל נשיא ביה״מ העליון, שר המשפטים והיועמ״ש כדי למצוא מוצא נאות לסוגייה **(נספח 45)**

43. מן הדין ומן הצדק להיענות לבקשה

היום: 5.9.04

בכבוד רב,

שבתאי עזריאל, התובע

נספח 45

שבתאי עזריאל, מהנדס תעשייה וניהול
קרן היסוד 11/16, גבעת שמואל 54051, טל. 03-5328272 פקס 03-5324295 נייד 057-7742888
azriel@inter.net.il

5 ספטמבר, 2004

לכבוד,

כב' נשיא ביה"מ העליון, מר אהרון ברק

כב' שר המשפטים, מר יוסף לפיד

כב' היועץ המשפטי לממשלה, מר מני מזוז

מכובדי,

הליך משפטי א. 1518/04 - תביעתי כנגד גב' עדנה ארבל

ביום 8.2.04, הגשתי תביעת לשון הרע כנגד הגב' ארבל, בהיותה פרקליטת מדינה, בבית משפט השלום בפ"ת, תיק א1518/04.

בינתיים, הנתבעת מונתה לשופטת בית משפט עליון ונוצרה כאן סיטואציה המחייבת לדעתי את התערבותכם.

איני סבור שזה אפשרי מבחינה אנושית או אף מכובד מבחינה ציבורית, ששופטת בית משפט עליון תישפט על ידי שופטת בבית משפט שלום ויש בכך גם לערער את ההיררכייה שעליה נשענת מערכת המשפט.

היום, פניתי אל כב' השופטת מיכל נד"ב בבקשה לפסול עצמה מישיבה בדין, מחשש למשוא פנים קיצוני וחמור, כמתואר בבקשה המצורפת למכתב זה.

הריני להזכיר כי בזמנו פניתי אל הוועדה לבחירת שופטים והצגתי את הסוגייה ולא זכור לי שקיבלתי תשובה מנומקת.

הריני דורש למצות את מנת הצדק המגיעה לי כאזרח.

לא אתחיל בציטוטים שהשמיעו כבודכם ואחרים לגבי שוויון הכל בפני החוק.

כדי למנוע "חשש ממשי למשוא פנים", עליכם לדעתי לנקוט באחת משתי האפשרויות הבאות:

א. להביא שופט מחו"ל, נייטראלי וחסר פניות, שיוכל להביע דעתו ללא משוא פנים וללא חששות לעתידו המקצועי.

ב. למנות ועדת בוררים נייטראלית ובה לא יכהן איש ממערכת המשפט ו/או אחרים הידועים בחד צדדיותם (נכון לשני הצדדים).

לוט:
בקשה לפסלות שופטת מיום 5.9.04, תיק א1518/04 עזריאל נ' ארבל
פנייתי מיום 2.5.04 לוועדה לבחירת שופטים

בכבוד רב,

שבתאי עזריאל

העתק: ח"כ מיכאל איתן, יו"ר ועדת החוקה

אינג' שבתאי עזריאל, מהנדס תעשייה וניהול

קרן היסוד 11/16, גבעת שמואל 54051, טל. 03-5328272 פקס 03-5324295 נייד 057-742888

2 מאי, 2004

לכבוד,
חברי הוועדה לבחירת שופטים

גב' עדנה ארבל - מועמדת

אבקש שלא לדון במועמדותה, כל עוד מתנהלת כנגדה תביעתי האזרחית

1. ביום 8.2.04, פניתי לבי"מ השלום בפ"ת בתביעה אישית בגין לשון הרע כנגד הגב' עדנה ארבל (ת.א. 1518/04). עוד טענתי בתביעתי שאמרה אי-אמת במכתבה אל יו"ר ועדת החוקה.

2. במכתבה, תקפה אותי בעלבונות קשים כדי לגונן על סגנה לשעבר, עו"ד יהודה שפר. נגד שפר נפתח הליך משמעתי 23/02 בגין שיבוש הליכי משפט בביה"ד של לשכת עוה"ד, עבירה מסוג פשע שיש עימה קלון. יובהר, שההליך המשמעתי כנגדו נפתח בעקבות תלונתי, לאחר שגרם לי להפסיד בבג"ץ במצג מטעה.

3. לבקשתה, הוארך המועד להגשת כתב הגנה והוא הומצא לי רק ביום 26.4.04 אחה"צ (ערב יום העצמאות).

4. אבקש תשובתכם, האם כלל ידוע לכם על תביעה זו?

5. ללא קשר אם ידוע לכם על התנהלות התביעה כנגדה, אבקש שתסירו מייד את מועמדותה, וזאת עוד לפני מועד הישיבה הצפוייה ביום 6.5.04.

6. גב' ארבל יכולה היתה להיענות לפנייתי ולהתנצל כאשר התרעתי בהגשת תביעת לשון הרע, אך היא בחרה להתעלם כליל ואף לא עשתה כל ניסיון הידברות.

7. הואיל ולא הותירה לי מוצא אלא לפנות לערכאות, איני רואה כיצד אגן על שמי, כבודי ומעמדי מפני עלבונותיה הקשים, במידה וגב' ארבל תתמנה לכהן כשופטת בבי"מ עליון.

8. והיה ותחליטו לסרב לדרישתי, אבקש הבהרות לשאלות הבאות:

   8.1. כיצד יתכן לדון במינוי המועמדת בשעה שמתנהלת כנגדה תביעה אזרחית?

   8.2. כיצד יוכלו להימשך הליכי התביעה אם הנתבעת תתמנה לכהן כשופטת בבי"מ עליון?

   8.3. כיצד אוכל לחקור שופטת עליונה על דוכן העדים בבית משפט שלום בהתחשב בפסק הדין שניתן לאחרונה בעניין מתן עדות על ידי שופט מכהן?

   8.4. היימצא שופט שלום, שירהיב עוז לשפוט שופטת של בית משפט עליון ולהוציאה חייבת בדין?

   8.5. האם מישהו יהין לטעון, שעלי להשלים בלית ברירה עם מעשה מגונה בשמי ובכבודי, הואיל והנתבעת היא בעלת "יחוס" ואילו "אתה... מי אתה בכלל?" האם דמה כחול ודמי הפקר?

9. הריני ער לתהייה התיאורטית, האם כך יוכל כל אזרח לעכב מינוי של מועמד? ובכן, ברצוני להשיב שתביעתי זו אינה קנטרנית כלל וכלל, לנוכח המעשים החמורים המתלווים לתביעה זו.

10. גב' ארבל הגישה כתב הגנה המכיל 27 עמ' מלבד כמה עשרות עמודי נספחים. את בקשתה להארכת מועד נימקה בצורך לבדוק "חומר עובדתי רב" מכאן שעל פניו אין מדובר בשרבוט של תביעה סתמית.

11. אתכבד להפנות את תשומת לבכם, שתביעת לשון הרע אינה רק עוולה אזרחית, אלא גם עבירה פלילית, ובדעתי להגשים את זכותי לפנות אל היועץ המשפטי לממשלה ולבקשו בבוא העת להגיש קובלנה פלילית נגד גב' ארבל על אותו העניין.

12. מצפה לתגובתכם המיידית.

בכבוד רב,

שבתאי עזריאל

העתק: יו"ר ועדת החוקה, ח"כ מיכאל איתן